

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. juli 2014
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Rasmus Krogh Pedersen
Sagsnr.: 2014-0032-1359
Dok.: 1238601

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 620 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 30. juni 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Karen Hækkerup

/

Andreas Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 620 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere artiklen "Radikal britisk islamist vil skabe platform blandt danske unge", Jyllands-Posten d. 28. juni 2014, og i sin besvarelse bedes ministeren redegøre for, om regeringen agter at indføre regler, der gør, at Danmark kan forhindre islamister i at rejse ind i Danmark?”

Svar:

Jeg vil gerne gøre det helt klart, at regeringen på det kraftigste tager afstand fra sådanne aktiviteter og holdninger som omhandlet i den nævnte artikel i Jyllands-Posten. Der skal i den forbindelse ikke herske tvivl om, at myndighederne er fuldt ud opmærksomme på at reagere over for eventuelle ulovligheder.

Særligt når det gælder muligheden for at forhindre personer i at komme til Danmark kan jeg oplyse, at udlændingelovens § 28 angiver betingelserne for at foretage afvisning af en udlænding, der ønsker at indrejse i Danmark. Der kan bl.a. ske afvisning, hvis udlændingen har et indrejseforbud.

Herudover kan en udlænding, der ikke har opholdstilladelse eller fået udstedt registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, her i landet, og en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet, i medfør af udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 7, bl.a. afvises ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, hvis andre hensyn til Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Bestemmelsen kan f.eks. benyttes, hvis det på grund af tidligere idømte fængselsstraffe – i Danmark eller i udlandet – eller af anden særlig grund må befrygtes, at udlændingen vil indrejse i Danmark og begå kriminalitet.

Endvidere kan en udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, afvises i medfør af udlændingelovens § 28, stk. 8, hvis det findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed.

Der kan også ske afvisning af en udlænding, der er omfattet af EU-reglerne, hvis det kan ske med respekt for EU-rettens regler om retten til fri bevægelighed. Det følger således af opholdsdirektivet (2004/38/EF), at medlemsstaterne kan begrænse den frie bevægelighed og ophold af hensyn

til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. En udlænding omfattet af direktivet vil således kunne afvises, hvis personen udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Efter udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1-3, kan en udlænding ikke gives opholdstilladelse, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, eller hvis udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen af 28. juli 1951 (om personer, der (a) har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, (b) har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse uden for tilflugtslandet, inden vedkommende som flygtning fik adgang til dette, eller (c) har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med FN's mål og grundsætninger).

Efter § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, kan en udlænding uden for de i § 10, stk. 1, nævnte tilfælde ikke, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives opholdstilladelse, hvis udlændingen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter §§ 22, 23 eller 24, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, eller der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen uden for landet har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning efter §§ 22, 23 eller 24.

Endelig kan en udlænding efter udlændingelovens § 10, stk. 5, ikke, medmindre særlige grunde taler derfor, gives registreringsbevis eller opholdskort i medfør af EU-reglerne eller opholdstilladelse, hvis udlændingen er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af FN eller EU.

Den nævnte artikel i Jyllands-Posten giver efter min opfattelse ikke anledning til at ændre reglerne på området.